

МУЗЕЈ
НА СОВРЕМЕНА
УМЕТНОСТ
— СКОПЈЕ

РАБОТНИЧКИ
УНИВЕРЗИТЕТ
„КОЧО РАЦИН“
— СКОПЈЕ

ОДБРАНИ
ГРАФИЧКИ
ЛИСТОВИ

1924

1. Валтер ВОМОЦКА — „ОСЛОБОДУВАЊЕ, дрворез 65 x 45, 1961 — D
2. Ѓорѓо ГОМИРАТО — „ДЕВОЈЧЕ И ПЕПЕРУТКА“, дрворез, 25 x 32, 1965 — I
3. Лидиа МИХАЕСКО — „КОЛЕКЦИОНЕРИ, дрворез во боја, 44 x 33, 1966 — R
4. Херберт ТУХОЛСКИ — „БРЕГОТ НА ИСТОЧНО МОРЕ“, дрворез во боја, 48 x 30 — D
5. Бошко КАРАНОВИЌ — „ДЕВОЈКА“, линорез, 48 x 35, 1967 — YU
6. Анте СТАРЧЕВИЌ — „ДРВЕНИ КОЊИ“, линорез, 30 x 40, 1964 — YU
7. Алдана СКИРУТИТЕ - „ДВЕ ГЕНЕРАЦИИ“ линорез, 60 x 81, 1963 — SU
8. Божин БАРУТОВСКИ — „ПИСАР“, линорез, 6 x 47, 1962 — YU
9. Толи ВИВЕ — „КАМЕНЕН ГРАД“, бакропис, 35,5 x 36,5, 1965 — SU
10. Карел ЗЕЛЕНКО — „ДЕЦА СО КНИЖНИ ЗМЕЈОВИ“, бакропис, 49,5 x 36, 1963 — YU
11. Јоже ХОРВАТ ЈАКИ — „ГЕНЕРАЛ“, бакропис во боја, 50 x 32, 1963 — YU
12. Виргилије НЕВЈЕСТИЌ — „ТИШИНА“, бакропис во боја 49 x 26,5, 1966 — YU
13. Гузепе ГВЕРЕСКИ — „МИЛАНСКА ДЕВОЈКА, акватинта, 25 x 19, 1961 — I
14. Бохуслав КНОБЛОХ — „ВЕРОНА“, акватинта во боја, 43 x 54, 1962 — ČS
15. Надежда СИНЕЦКА — „МАЖИ СО КУЧИНЯ“, акватинта и бакропис, 33 x 39 — ČS

ОДБРАНИ ГРАФИЧКИ ЛИСТОВИ ОД КОЛЕКЦИЈАТА НА МСУ СКОПЈЕ (ФИГУРАТИВНИ НАСОКИ ВО СОВРЕМЕНАТА СВЕТСКА ГРАФИКА)

Од богатата меѓународна збирка на графички листови во Музејот на современата уметност во Скопје (која брои повеќе од 1000 експонати), одделуваме околу триесетина дела на уметници од повеќе европски и воневропски земји, вклучувајќи тuka и творби од неколку југословенски автори.

Целта на организаторот е преку оваа изложба да укаже од една страна на некои основни показатели неопходни во запознавање на различни видови графички техники, а од друга страна да прикаже повеќе стилски насоки во современото ликовно творештво насочени кон фигуративниот начин на изразување.

Од средината на нашиот век графиката сè почесто се јавува како рамноправна со другите ликовни дисциплини (сликарството, склуптурата, тапiserијата и др.). Особено со примената на колористички ефекти (графика во боја), уште повеќе се зголемуваат нејзините изразни можности и ја доближуваат до сликарството. Меѓу другото, како техника на умножување таа пружа и вонредни можности за широко прикажување. Станува пристап на поголем круг љубители на уметноста. Влегува сè почесто во домовите на луѓето како составен дел на внатрешната декорација.

Графиката како ликовна дисциплина своето потекло го има во цртежот, па како и цртежот ја има таа особина да ги пренесува сите грани на ликовната уметност. Графичките се ликовни дела слични на цртежот (се состојат од линии сенки и светлини), а кога се применува боја тогаш се слични на сликата. Графичарот ги употребува цртачките материјали, но се разликува од цртежот по тоа што сака да го умножи својот цртеж во повеќе примероци. За да го постигне тоа се служи со разни графички техники. На сите тие графички техники заедничко им е што имаат своя подлога (матрица), односно площа од дрво, линолеум, картон, бакар, цинк, камен итн., на која графичарот го поставува својот цртеж а потоа го отиснува (умножува) на специјална хартија во поголем број

примероци, таканаречени графички листови. При тоа, цртежот на графичарот служи како помошен нацрт. Според начинот на обработката на матрицата, графиката се дели на: висок отисок (дрворез и линорез); длабок отисок (бакрорез, бакропис, акватinta, меџотinta, сува игла и итн.) и површински или плошен отисок (литографија). Во последно време сè почесто се изработува сериграфија (сито-печат) за која како подлога (матрица) се употребува мрежа од свила или синтетички влакна, а има и разни видови комбинирани и мешани техники.

Уметниците редовно ги потпишуваат своите графички листови со молив во долниот десен агол, а на долниот лев агол се означува редниот број на отисок и тиражот (вкупниот број на отиснати примероци). Секој отисок се смета како оригинал. Најголема вредност има оној отисок кој е означен како авторски. Поради тоа, уметниците кога сакаат да ја запчуваат вредноста на своите дела повисока, отиснуваат помал број примероци. Графиката може да биде изработена и во боја, при што за изработка се потребни повеќе матрици (за секоја боја одделна матрица).

Од широката лепеза на бројни и разновидни стилски насоки во современото ликовно творештво (геометриска и лирска апстракција, асоцијативна апстракција, поп-арт, оп-арт, ташизам итн.) овој пат одделуваме графички листови на уметници кои во своето творештво се ориентирани кон фигуративниот начин на изразување. Преку повеќе разновидни мотиви (пејзажи, портрети, мртви природи, слободни композиции итн.) покажуваат дел од ликовното творештво во графичките дисциплини во кои централно место зазема фигурата и сè она што се наоѓа околу неа. Застапени се повеќе изразни или стилски насоки. Тие се движат помеѓу еден вид ликовно раскажување и реалистички начин на обработка на мотивот, од известна смиренна стилизација и геометризација, поедноставување на битните белези на мотивите замени од природата, до начин на исказување што се наречува нова фигурација.

16. Ладислав ЧЕПЕЛАК — „СНЕЖНИ ДАМКИ“, акватинта и бакропис, 27,5 x 34 — CS
17. Гриша ДОЧЕНКО — „КАЊОН“, акватинта во боја, 28 x 40,5, 1966 — USA
18. Горан НИЛСОН — „ПЕЈСАЖ“, бакрорез, 24,5 x 33, 1963 — S
19. Гунар НОРМАН — „НА СЕЛО“, бакрорез, 12 x 15, 1966 — S
20. Ален КАШКУРЕВИЧ — „ХУЛА-ХОП“, сува игла, 40 x 35, 1963 — SU
21. Јозо ХАМАГУШИ — „ЦРЕША“, мезотинта во боја, 34 x 29,4, 1962 — J
22. Бернар БИФЕ — „РИБА“. литографија во боја, 48 x 65 — FR
23. Адолф БОРН — „ДАНИЕЛ И 4 ПТИЦИ, литографија во боја, 47 x 31, 1965 — CS
24. Жан ЛИРСА — „СОНЦЕ“, литографија во боја, 46 x 35, 1961 — FR
25. Хуан РАБАСКАЛ — „МНОЖЕСТВО II ОБЛЕКТ“, офсет-лито, 42 x 53, 1969 — FR
26. Олга Пешченко СРЗЕДНИЦКА — „ГЛАВА IV“, литографија во боја, 39 x 52, 1966 — PL
27. Евгениј СИДОРКИН — „КАЗАШКА ЛУЛКА“, литографија, 47x x61, 1965 — SU
28. Гула ФЕЛЕДИ — „ПЕСНА НАД ПЕСНИТЕ“ мешована техника во боја, 45 x 43, 1965 — H
29. Ана ТЕМКОВА — „СТАРИОТ СААТ“, сериграфија, 69 x 49, 1972 — YU
30. Метка КРАШОВЕЦ — ДВОЈКА III“, сериграфија во боја, 46 x 60, 1972 — YU
(Сите графики се сопственост на Музејот на современата уметност во Скопје)

COLLEGIATION IN COMMUNION OF
CATHOLIC CHURCH IN U.S.A.

It is the desire of the Catholic Church in the United States to have its members in communion with the Holy See and with the other Catholic Churches throughout the world. This is done by the practice of the "Collegiation in Communion of the Catholic Church in the United States." This practice consists in the sending of a written declaration to the Holy See, in which the members of the Church in the United States declare their adherence to the teaching and discipline of the Holy See, and their intention to remain in communion with it.

The "Collegiation in Communion of the Catholic Church in the United States" is a formal declaration made by the members of the Church in the United States to the Holy See, in which they declare their adherence to the teaching and discipline of the Holy See, and their intention to remain in communion with it. This declaration is made in accordance with the practice of the Catholic Church in the United States, which has been followed for many years.

The "Collegiation in Communion of the Catholic Church in the United States" is a formal declaration made by the members of the Church in the United States to the Holy See, in which they declare their adherence to the teaching and discipline of the Holy See, and their intention to remain in communion with it. This declaration is made in accordance with the practice of the Catholic Church in the United States, which has been followed for many years.